

Dosarul nr. 3ra-1103/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. O.Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. B.Bîrca, O.Cojocaru, S.Iorgov)

Î N C H E I E R E

6 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Ecaterina Oțel,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de către Ecaterina Oțel împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” și Societatea
cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” cu privire la anularea actului, anularea
facturii de plată, reconectarea la rețeaua de gaze, obligarea încheierii contractului și
încasarea prejudiciului,

împotriva deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a
fost respins apelul declarat de Ecaterina Oțel și s-a menținut hotărârea din 26 aprilie
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani

c o n s t a t ă :

La 26 februarie 2016, Ecaterina Oțel a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” și Societatea cu Răspundere Limitată
„Chișinău-Gaz” cu privire la anularea actului, anularea facturii de plată, reconectarea
la rețeaua de gaze, obligarea încheierii contractului și încasarea prejudiciului.

În motivarea acțiunii a indicat că, este proprietara bunului imobil cu numărul
cadastral 0100201.004.17 situat în mun. Chișinău, sect. Buiucani, str. Ghiocilor 1,
în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 073288 din 4 septembrie 2012,
înregistrat la Oficiul Teritorial Chișinău. Acest imobil a fost procurat de la Natalia
Cotun, iar casa era conectată la rețeaua de furnizare a gazelor naturale în baza
contractului de furnizare a gazelor naturale a consumatorului casnic, casa constituind
loc de consum. În casă de câțiva ani locuiesc găzdași, iar în prezent la casă se fac
lucrări de reparație.

În a doua decadă a lunii septembrie 2016, constructorii i-au înmânat o copie a
dispoziției de deconectare a instalațiilor de gaze naturale din 9 septembrie 2016, casa
fiind deconectată de la rețeaua de furnizare a gazelor naturale prin tăierea conductei
de gaze.

Din conținutul dispoziției nu este clar și citeț motivul deconectării casei de la
rețeaua de gaze naturale, cine a dispus deconectarea, care este organul emitent și în
baza căror acte normative s-au întreprins acțiunile de deconectare. S-a indicat despre
refuzul reprezentantului consumatorului final de a semna dispoziția, însă, ea nu a
delegat nimănui împuterniciri de a o reprezenta în fața furnizorilor, iar acele persoane,

care sunt constructorii ce efectuau lucrări de reparație, nu au nici o atribuție la drepturile de posesie și folosință a casei.

Persoanele care locuiesc la gazdă, au grijă de casă și urmau să achite facturile pentru consumul de gaze naturale, însă ei, la fel, nu cunosc motivele deconectării și nu au fost avertizați despre aceste circumstanțe de către colaboratorii Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz”.

A susținut că, nu cunoaște motivele pentru care a fost deconectată de la rețeaua de gaze, iar anterior nu a fost avertizată sau preîntâmpinată despre motivele prevăzute de lege care acordă dreptul furnizorului la deconectare.

Nefiind de acord cu aceste acțiuni, la 20 septembrie 2016 a depus o cerere prealabilă la organul emitent și la Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”, ca organ ierarhic superior, prin care a solicitat să fie informată privitor la ilegalitatea acțiunilor de deconectare a casei sale de la rețeaua de gaze naturale și a solicitat comunicarea motivelor sau a temeiurilor de drept care au servit temei de deconectare, solicitând, totodată, reconectarea casei la rețeaua de gaze naturale pentru a asigura un trai decent tuturor persoanelor care domiciliază în casă, inclusiv a copiilor minori care au nevoie de hrană, căldură și apă caldă.

Prin cererea suplimentară din 5 octombrie 2016 a solicitat reconectarea imobilului la instalațiile de gaze naturale până la soluționarea acestui caz, pentru a evita adresarea în instanța de judecată cu o acțiune civilă, însă până în prezent nu a primit nici un răspuns în termenul legal prevăzut de lege, contrar art. 15 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ. Din acest motiv, acțiunile pârâților constituie un refuz tacit.

În susținerea acțiunii a invocat hotărârea nr. 191 din 19 februarie 2002 a Guvernului Republicii Moldova despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă și hotărârea nr. 415 din 25 mai 2011 a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire la aprobarea Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale.

A solicitat Ecaterina Oțel obligarea Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” și Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” de a comunica motivele de fapt și de drept privind deconectarea de la rețeaua de gaze naturale; a recunoaște ca ilegale acțiunile Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” de deconectare a casei de la rețeaua de gaze naturale; anularea dispoziției de deconectare din 9 septembrie 2016 a Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” cu obligarea reconectării la rețeaua de gaze naturale; încasarea în mod solidar din contul pârâților a prejudiciului moral cauzat în mărime de 50 000 de lei.

Prin hotărârea din 26 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție cererea de chemare în judecată depusă de Ecaterina Oțel împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” și Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” privind încălcarea clauzelor contractuale admise de consumator în baza căreia s-a calculat suma de 50 185,72 de lei și anularea facturii de plată privind încasarea sumei de 50 185,72 de lei de la Oțel Ecaterina. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ecaterina Oțel și s-a menținut hotărârea din 26 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au indicat că, Oțel Ecaterina, deținând dreptul de proprietate asupra bunului imobil, care constituie locul de consum a gazelor naturale, urma să manifeste diligența necesară pentru executarea obligațiilor ce-i revin conform legii.

Omiterea termenului de prescripție invocat de către pârât, este un mijloc de apărare care decurge din principiul disponibilității, principiul independenței și inițiativei în obținerea, exercitarea și apărarea drepturilor civile de care instanța este obligată să țină cont. Reclamanta Ecaterina Oțel nu a solicitat instanței repunerea în termen.

La data de 10 iulie 2019, Ecaterina Oțel, reprezentată de avocatul Gheorghe Crețu a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, Ecaterina Oțel nu a acordat împuterniciri și nu și-a exprimat voința față de Natalia Cotun. Instanța nu a dispus atragerea Nataliei Cotun în calitate de participant la proces.

La examinarea cauzei, instanța de fond și cea de apel au admis un șir de încălcări de ordin material și procesual, care constituie temei de casare a hotărârii, deoarece au dus la soluționarea eronată a pricinii.

A solicitat Ecaterina Oțel, reprezentată de avocatul Gheorghe Crețu admiterea recursului, casarea hotărârii din 26 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Din materialele cauzei rezultă că decizia contestată a fost emisă la data de 26 februarie 2019 și expediată prin intermediul oficiului poștal în adresa participanților la proces la data de 27 mai 2019, iar cererea de recurs a fost depusă de către Ecaterina Oțel la data de 10 iulie 2019, adică în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului depus de Ecaterina Oțel, reprezentată de avocatul Gheorghe Crețu în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Ecaterina Oțel, reprezentată de avocatul Gheorghe Crețu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul Ecaterina Oțel, cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se

încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă din recursul depus nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Ecaterina Oțel.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Ecaterina Oțel, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu